

njih veselje, da je v ponedeljek v kmečkih občinah Celovec-Velikovec zmagal Lambert Einspieler s 117 glasovi proti 114, katere je dobil Kiršner. Slava korenjatom slovenskim! Škoda pa, da je v Špital-Šmohoru propadel konservativci Peitler!

Kranjsko. V ponedeljek so pri državnih volitvah v kmečkih občinah vsepovsodi sijajno zmagali katoliški Slovenci: Pogačnik, dr. Žitnik, dr. Šusteršič, Povše in Pfeifer. Živel! — Liberalni Slovenci se niso samo zvezali z nemčurji, ampak so to tudi hoteli v V. kuriji storiti s socialisti; toda ti so zvezo odklonili.

Primorsko. Na Goriškem sta v kmečkih občinah zmagala grof Alfred Coronini in dekan Zanetti. — V Trstu so zmagali najhujši Lahoni, imenovani pregresovci, le slov. okoličani si bodo danes izvolili Ivana Nabergoja. — V Istri sta v kmečkih občinah zmagala Spinčič in dr. Laginja; toda v V. kuriji so Slovani propadli vsled grozne krivice.

Hrvaško. Vlada baje namerava novemu saboru predložiti postavne načrte o uvedanju civilnega zakona, o posvetnih matičnih knjigah in o verski svobodi. Dovolilo se bode tudi brezverstvo. Bog obvaruj Hrvate teh »dobrot«!

Gališko. Državne volitve se vršijo skoro po »turški maniri«, kakor je to navada na Ogerskem. Vsled tega je v Davidovem prišlo do nemira in celo pobojev. Ker komisar Popiel ni pustil glasovati vladi nasprotnim kmetom, začela se je krvava rabuka. Popiel je ustrelil kmeta, potem pa je nekdo njega s kolesom ubil, enega kmeta pa je ustrelil žandar. Nad 40 kmetov je vsled tega že v zaporu.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče bodo bojda že v prihodnjem konsistoriju ali zboru kardinalov imenovali kardinalom zagrebškega nadškofa, Jurija Posiloviča.

Francosko. Oni dan so mnogi poslanci v državnem zboru zahtevali, naj Francoska potegne z Grško. Toda večina poslancev je vladi na ljubo zavrgla ta predlog, in bo torej Francoska z Evropo skupno postopala proti Grški, ki se bojuje za kristjane na Kreti!

Nemško. Dne 22. marcija se obhaja stoletni spomin rojstva pok. cesarja Viljema I. — Proračunski odsek državnega zbora je gledé novih vojnih ladij pametno storil in dovolil samo, da se napravita dve ladjitopnjači. To pa močno jezi cesarja in vlado.

Rusko. Iz Aten se poroča grozna novica: Pri streljanju za poskušnjo na velikanski ruski vojni ladji, se je pripetila grozna eksplozija ali razstrelitev. Deset častnikov in petnajst mož je mrtvih, petnajst pa težko ranjenih.

Srbsko. Vlada si je v velikih skrbih, ker so v Stari Srbiji, kjer je vendar 8000 turških vojakov, divji Arnauti izropali in požgali šest krščanskih vasij in do 30 ljudi ubili. Arnauti si celo upajo v srbsko kraljestvo.

Turško. V Armeniji so po nekaterih krajih zopet začeli Turčini kristijane moriti. — Prostovoljnih darov za turško vojsko se je dozda nabralo poldrugi milijon gld. Kaj je to! — Več kapitanov na vojnih ladjah je odpuščenih, ker so izjavili, da so ladje za nič.

Grško. Uboga Grška je v hudih skripcih. Včeraj so vojne ladje evropskih velevlasti začele blokado na Kreti, to je, nobenih grških ladij ne pustijo ondi. Tudi najvažnejša grška pristanišča bodo zasedle evropske ladje, ako Grki ne umaknejo svoje vojske s Krete.

Kreta. Ustaši so napadli mesto Kisamo in je razdejali. — Velevlasti so sklenile, da dobi Kreta samoupravo in bode le nekaj davkov plačevala sultanu. Naj vendar enkrat napravijo na Kreti red, sicer se se zaradi tega otoka utegnejo velevlasti krvavo skregati.

Za poduk in kratek čas.

Zvesti pastir.

(Češki spisal V. Kosmák; poslovenil Ciriljev.)

Pred nekoliko leti je dobila neka župnija, ne daleč od Pariza, novega župnika. Bil je visok mož, vojaškega vedenja, plamenečih oči in dolgih črnih las. Nekdaj je služil pod Don Karlom na Španskem, a ker je bil nekoliko ranjen, je moral zapustiti zmage željno vojsko in svojo drago domovino. Vstopil je v drugo, tiho vojsko, ki se bojuje za krasnejšo, za večno domovino, namreč za nebesa. Z vso dušo in z vso močjo, ki se je ostala njegovemu oslabelemu telesu, se je oklenil svojega novega poklica.

Prvi čas je sicer žalosten pohajal in s hrepenenjem je pogledoval na ono stran, kjer je bila od Boga blagoslovljena, a po vojski opustošena in ubožana Španja, njegova krasna domovina; ali pa je posedal s sklonjeno glavo, kakor bi poslušal, ne zasliši-li grmečih topov svojega kralja Don Karla. Dostikrat si je zakril blede obličje z belima rokama, prsi so se mu dvignile in iz njih se mu je izvil globok vzdih. Tako si oddihuje ognjenik.

Ko pa je na praznik stopil na prižnico, je izginila vsa bol in vsa žalost; vzravnaval se je, kakor vojak, vzdignil glavo in zdajci se je pojavil blisk duha in resnice. Oči so mu žarele, lasje so se mu pri navdušenem govorjenju premikali kakor črni oblaki okrog belega čela — in zbrano ljudstvo je bilo kakor očarano, kakor brez duha: oči vseh so z otroško udanostjo počivale na njegovih ustih.

Ko so poslušalci zapustili cerkev, niso modrovali, ne presojali — verovali so, in ko so zagledali gospoda župnika, so se mu spoštljivo priklonili. — V kratkem času je bil otrokom oče, odraslim vzgled, nesrečnim tolažnik, slabim pomočnik, ubogim dobrotnik, bolnim angelj in vsem prijatelj.

Plamen sega okrog sebe na vse strani in vse užge, kar ni skala ali mrtva zemlja. Tako je tudi župnik, ves goreč ljubezni do Boga in do bližnjega, užgal celo svojo župnijo s tem svetim ognjem in ta uspeh in napredek, ta rast ga je tako razveselila in tako oblažila njegovo dušo, da je pozabil na svojo krasno špansko domovino, na nje visoke Sierre (gore), na nje bistre reke, na nje rožmarinove in oleandrove gaje in pomerančine gozde, na nje vedno prijazno solnce in vedno veličastno morje, na nje krasno ljudstvo, da, pozabil je celo tudi na vojsko za resnico in pravico pod zastavo Karlovo, ker je v svoji župniji našel novo domovino in novo, hvaležno bojišče.

Bil je zadovoljen, celo srečen — samo jedna stvar ga je težila. V bližni vasi je stal v velikem vrtu gradič. V njem je prebival prileten, svoboden posvetnjak, kateri je dolga leta hodil po svetu v različnih opraviilih, naposled kot vojak, dokler se ni nazadnje tukaj naselil, da bi v miru preživel stara leta. Sestra, ki je bila že udova, mu je gospodinjala.

Ta posvetnjak — rekali so mu navadno »kapitan« — je povzročil župniku marsikatero bitko uro. Bil je sicer miren in dobrončen — ali nikdo ga še ni videl v cerkvi, tem manj pri spovednici. Da, prej je včasih tudi očitno zasmehoval svete reči. Seveda se je kapitan od tistega časa, odkar je prišel novi župnik, izogibal takim govorom iz spoštovanja do duhovnika, katerega je zelo cenil, pa svojih nazorov o veri ni premenil, dasiravno je župnik večkrat od daleč na to napeljal besedo. Ostal je trd in hladen kakor kamen. Da, on je bil ona skala in mrtva zemlja, katere goreči du-

hovni pastir ni mogel užgati. In to je župnika bolelo. Smilila se mu je sicer odkritosrčna in dobra duša.

Sicer je bil, kakor smo že rekli, popolnoma srečen in je deloval kakor marljivi vrtnar, ki pestuje in goji vsako posamezno cvetlico. A to ni dolgo trajalo. Volja je bila v resnici za to, a telo je bilo slabo in bolno. Stare rane so se odprle in so pile njegovo moč, kakor krvوسي. Ko je napočila druga pomlad in je vse ozelenelo, se oživel in razcvetelo, je župnik popolnoma oslabil in se začel pripravljati na smrt.

Nekega dne ukaže poklicati mizarja. Mizar pride in poljubi župniku roko. »Kaj želite, prečastiti gospod?« — Župnik je sedel ves slab v naslanjaču. Žalostno ga je bilo pogledati. Črni polni lasje so se mu vili okrog visokega čela, velike, bistro oči so žarele izpod gostih obrvij — obraz pa je bil shuššan in smrtnobled. Podal je mizarju suho, belo roko in nasmehnivši se ga mirno in prijazno vprašal: »Dragi mojster, imate-li kaj hrastovih desek?«

»Imam. Kaj želite?« — Župnik je težko vstal in se postavil k steni in vzdignivši roko nad glavo je zaznamoval s prstom piko na steni. »Tukaj naredite znamenje, dragi mojster, in zmerite to visokost!«

Mizar prestrašen obstane: »Prečastiti gospod, saj menda ne mislite . . .?« — »Zmerite visokost!« — Mizar vzame mero in meri: »Jeden meter in 87 centimetrov« (blizu 5 čevljev in 11 palcev.) — »Tako dolgo raket mi tedaj naredite. Je lahko tudi daljša na dva metra.« — »Ali prečastiti gospod —.« — »No, da, da! Ne vidite-li, da sem že dozorel, seveda prerano, dozorel pa vendar? Moram se pobrigati za poslednjo posteljo.« — Mizarja so solze polile. Šel je jokaje domov.

Na to piše župnik po duhovnega pomočnika. Pomočnik se pripelje. Župnik ga predstavi župljanom in se od njih poslovil pri oltarju. Ni ga bilo tedaj očesa, ki bi bilo ostalo suho. (Konec prih.)

Smešnica. V mestni krčmi sedi kmet, ki je bil daleč znan kakor izvrsten domoljub. Pri drugi mizi pa je sedelo več mestnih nemškutarjev. Eden teh se obrne h kmetu in ga vpraša: »Vi očka, ali je res, da pri vas otroci še le deveti dan po rojstvu spregledajo?« — »Res je, res, odreže se kmet, ali potem tako dobro sprevidijo, da nemškutarja spoznajo že devet milj daleč!«

Razne stvari.

Domače. (Milostivi knezoškofo) so se včeraj popoldne z brzovlakom vrnili z Dunaja, ker je tokratno posvetovanje avstrijskih škofov v ponedeljek bilo dokončano.

(Volitev V. kurije Celje-Ptuj) je za nas Slovence sijajno izpadla. Č. g. župnik in deželni poslanec Jožef Žičkar je zmagal s 484 glasovi, socialni demokrat Ropas pa je dobil 98, Dragotin Hribar, ki je do zadnjega trenutka kandidat ostal, samo 41 in žamenjski Janez Višenjak na Ptuj 23 glasov. Vsa čast vrlim našim volilcem in hvala za trud vsem domoljubom!

(Volitev V. kurije Felzbach-Maribor.) Z veliko večino glasov in sicer s 414 glasovi je bil državnim poslancem izvoljen g. Jožef Kurz, dež. poslanec in posestnik v Ettendorfu. Fr. Girstmayr je vlovil 152, socialni demokrat Drössler pa 108 glasov, največ v Mariboru. G. J. Kurz je bil le s pomočjo Slovencev izvoljen. Slava našim možem, ki so posebno v Mariboru imeli veliko pretrpeti pred socialisti!

(Volitve kmečkih občin) so včeraj za nas Slovence, kakor drugače ni bilo pričakovati, izvrstno izpadle. Za Maribor, Slov. Gradec in Konjice je bil z 223

glasovi izvoljen deželni odbornik g. profesor Fr. Robič, nesrečni Fr. Girstmayr je dobil 88 glasov; na Ptuj, v Ljutomeru in Rogatcu je sijajno zmagal vlč. g. dr. Lav. Gregorec, v Celju in Brezicah pa g. Hugon pl. Berks. Živeli korenjaški volilci in vsi naši novi državni poslanci!

(Zadnji dve številki »Domovine«) sta polni lastne hvale in napadov na naš list. O lastni hvali je naše ljudstvo že davno iznašlo krepek pregovor, na napade na naš list pa molčimo, ker nam je res za mir in edinost. Da pa zadnja »Domovina« meče polena pod noge našim vrlim, neutrudljivim deželnim poslancem, ki imajo v Gradcu itak sila težavno stališče, to pa gotovo ostro obsoja vsak pameten Slovenec.

(Nemški nacionalci in socialni demokrati) si pri volitvah niso samo v Gradcu bili dobri prijatelji, ampak tudi v Mariboru. Tukaj so namreč pristali Girstmayrjevi potegnili s socialisti pri volitvi volilne komisije. Od kod to prijateljstvo? Večina naših Nemcev je tako zabita in neumna, da še bode dolgo trebalo, predno bodo spoznali prave namene socialnih demokratov.

(Prva slovenska opera na Štajarskem) se je pela minolo nedeljo večer v Celju v »Narodnem domu«. Opero »Rigoletto« so krasno uprizorili ljubljanski slov. gledališki igralci. Sobana »Narodnega doma« pa je bila natlačeno polna odličnega občinstva.

(»Zabavne knjižice«) šesti zvezek je zagledal beli dan in stane 15 kr. Vse, kar g. izdajatelj, učitelj Anton Kosi v Središču, v »Zabavni knjižici« naši mladini podaja, je v vsakem oziru priporočila vredno. Daj Bog tudi temu zvezku obilo naročnikov in še več dovtetnih bralcev!

(§ 19 tisk. postave.) Več socialnih demokratov ali njihovih prijateljev, ki so bili zadnji čas v »Slov. Gospodarju« nekoliko »skrtačeni«, nam je poslalo v priporočenih pismih popravke. Povemo na glas, da nobenega ne objavimo, ker niso postavno napravljeni. Sicer pa nas to močno veseli, da skoro vsak popravlja: »Ni res, da bi jaz bil socialni demokrat.«

(Gg. dopisnikom), ki so nam o prvotnih volitvah in sploh o volilnem gibanju tako natančno poročali, izrekamo prespodobno zahvalo. Marsikaj seveda ni moglo priti v list vsled pomanjkanja prostora, ali vse nam je dobro došlo, da smo lahko varno postopali. Še enkrat srčna hvala, ostanite nam vedno zvesti!

(Mariboržanka) se je danes zopet vrezala. F. Girstmayr je tožil g. kaplana Neubauerja v Stainzu, ker ga je ta imenoval anarhista. Gosp. kaplan pa se je udal in priobčil častno izjavo s pripomnjo, da je izraz anarhist bil brati v »Slov. Gospodarju«. Res je bil lani o tem govor v našem listu in »Südost. Post.«, ko je bil Girstmayr na shodu pri »Stadt Wien« grozil z anarhijo, ali tega še Girstmayr do danes ni nikjer popravil. Mariborski bralci torej dobro vedo, kje je resnica.

(Lešcherba!) Tako bodi ime socialdemokratičnemu listu »Luč«, ki je dozdaj izšel v dveh številkah. Čudno, da je te lešcherbe 1. številko g. učitelj na Medvedovem selu delil v šoli nekaterim otrokom, naj jo nesejo starišem. Ali je tudi 2. številko delil, ne vemo.

(Dihurjem) na pošti ali bržčas kje drugod, ki naš list novejši čas kradejo, bodomo že prišli na sled. Komur se naš list dopade, naj si ga naroči ali pri prijatelju izposodi, nepoštene duše pa ga naj pri miru pusté, da ga naši naročniki dobijo o pravem času v roke!

(Ali pojdemo volit) prihodnjo soboto slov. volilci v južnoštajarskih mestih in trgih? Na vsak način! Kdor ostane doma ali potegne z nemčurji, naj si na čelo zapiše: Narodni izdajica! V celjski skupini utegnemo zmagati, ako ostane več nemških uradnikov doma; kajti